

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 207**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Handwritten text at the top of the page, partially obscured and written upside down. It appears to be a continuation of a letter or a separate note.

366

mit öfverensom och där han tackade mig, skref han att

han tyckte synd om mig, som ej fått se sin kamrader. Den
Sophie du nu får återse, är fullkomligt frisk och iverlösligt apän-
stigt skref han. Ellen Kog skref, att du sagt henne, att det var helt och
hållet sin förtyllning att du blif frisk, det måtte Rasmus dyrbart för dig,
skref han (Det har honom i.) Cien Lagerlöf skref till mamma, att han
tyckte det var roligt för mig att en gång Rasmus göra dig en återtyllning
för allt du gör för mig. Jag misshägnar starkt, att människor
trott att jag höll af dig därför att du hade ett fint hem, ty på utrikes
rena och mera nödret, jag tror de tycka om då de se att det är
alvar med tillgifvenheten. Det är förtyllande med ett fint hem
för resten, snart kan man börja äta mig och nä för den skull.
Har du nu fått Rappor medt om näring? I den får du ligga
då du kommer hit och jag ligger på chaislougen. ^{En mamma rum} Här Rasmus
nag och nä skrifbordet att skrifmid på golvet, ty här är varmest
och ljusast. Nästa rum skall bli bokrum och där skall bli ett
skrifbord och nä, så att man kan äta där, det det Rasmus från
munde. I hvardags äta vi i mammas rum, men det behöfver
du ej göra. Tack för beväret med tyget, det blir nog bra, om det
var den rätta färgen, ty det gamla var mycket stillet. Det är ju roligt
ju för det Rasmus, men det är ingen brödska, ty nu sedan den
röda mattan finnes här, så är rummet bra som det är. Men det andra
blir mycket roligt för när.

Jag fick mycket bra julkloppar, de hade tänkt ut allt möjligt som
fattades i hushållet, paraplyskäll och arkanis och loppvarvatten och kanna
re och kany och sådant, som man måste ha. Jag gaf mamma ett
par Rångor och James en ovetad plagg, påjarna skridskor, Kleben
Bländring och Ivar diverse lekaker, ja det fick vi defundera och nä
för när. Gerda har hållit på att säga till en servis och nu köpte vi full-
ridar och hat mamma och jag ihop, så att hon kan nyttjas den. Jag
gaf henne och ett svart Bländringstyg, ett par tröflor och sin Gio-
vanit. Jag hade läst om en bred trädrum och Bländ grönt plysch
på och nå natt in hennes dör. Det är förtyllande roligt, jag hade
stort lust att göra sammalunda med sin Cecilia, ty den är en
verkligen din, den. Du skall inte bli äd för att jag gaf bort Blöden
ni. De blepna verkligen mycket gladet åt den lilla James och Gerda
Du kan ej tro vad plyschens Bländer app den. Det är bara synd att du ej kunde
ha den själv.

Har hade blick till till att jag hade skrivit till mig
jag nämnde den till dig och den till dig och den till dig
känna den - En vanlig hälsning från Augustin. Har du gott mår -
Sitt delmar

Jag är så glad att julaftonen är förbi, jag kunde nämligen
ej skriva igår, bröderna hade jag förfärligt, ty Maria hade
sånt korrekturen och Brannsemetter hade skrivit och bedt om
förklaringar till en massa uttryck i Antikrist och det var
allt brädt, brädt. På var det julklappar och dylikt, men nå
var det och så att jag hade en svart dag - jag var så ned-
stämd efter en sömlös natt att jag ej kunde skriva. Det hade
någ något afsatt mig på papperet - Ärligen talad så tycker
jag ej om en sådant dag som julafton, jag tycker bäst om
vanliga vardagar, det är annu lätt att föra post på en bestäm-
dag i året. Fort skulle man föra, närhelst man har lust
till det. Ja nu är det juldag och jag är borta igen, inte lörd
att tala om om detta -

Jag var mycket nuell och ödmjuk i går, jag tyckte jag
var den ständiga af dödligen, så denna var gånge allt
godt att få, fast jag allt ej kunde förstå att de kunde vara
till en sådant dålig människa som jag. Porträttet hade
jag nästan gissat att jag skulle få, du ser bra ut och du ser
ut som en skojare - Men då du ändå var hos fotografen
hög du då bara ett nådant ^{kort} händerna på ryggen, jag
vet ej hur jag skall uttrycka det, men då jag ser på detta så
tänker jag så förfärligt mycket på det du i höst förlovade. Det
är ej någon saknad, förstår du, men jag ser den där söm-
nen, den sköna rönnen, som Lalle beundrade, och jag ser
dig nere i badrummet, där syster Signe och jag kvätade dig
och jag ser för mig alla de gånger vi hämtat och slämt på
den pulingen. Var så god och gif mig ett porträtt, där du
ej står precis och visar magen. Jag vill allt ha lof att
tänka på ansiktet, som niset är mycket sött, om jag bara
slipper se det andra - Du är mycket smukt, det är sant
och jag tror höfterna också äro borta. De komma nog igen?
Blar du ej något annat porträtt så råder jag in mig af det an-
dra jag har, ty detta är för express, påtagligt mayporträtt.